



พระราชบัญญัติ

ยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๕

เป็นปีที่ ๒๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยยาสูบ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะ
รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
ยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๕”

เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๑๑๓) ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ ธันวาคม ๒๕๐๕

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติยาสูบ พุทธศักราช ๒๔๘๖

(๒) พระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๕๐

(๓) พระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๕๒

บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ต้นยาสูบ” หมายความว่า พันธุ์โคเชียนาตาแบกกุ่ม (NICOTIANATABACUM)

“พันธุ์ยาสูบพื้นเมือง” หมายความว่า ต้นยาสูบที่ปลูกในประเทศไทยมาแต่ดั้งเดิม และเมื่อบ่มด้วยแดดแล้วใบเป็นสีน้ำตาล

“ใบยา” หมายความว่า ใบยาสดหรือใบยาแห้งของต้นยาสูบ

“ยาอัด” หมายความว่า ส่วนใดส่วนหนึ่งของต้นยาสูบซึ่งได้บ่มและทำเป็นแผ่น

เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๑๑๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ ธันวาคม ๒๕๐๕

“ขาเส้น” หมายความว่า ไบยาหรือยาอัดซึ่งได้หั่นเป็นเส้น และแห้งแล้ว

“ยาสูบ” หมายความว่า บุหรี่ชิกาแรต บุหรี่ชิการ์ บุหรี่อื่น ยาเส้นปรุง และให้รวมตลอดถึงยาเคี้ยวด้วย

“บุหรืชิกาแรต” หมายความว่า ยาเส้นหรือยาเส้นปรุงซึ่งมวนด้วยกระดาษ

“บุหรืชิการ์” หมายความว่า ไบยาแห้งหรือยาอัดหรือยาเส้นหรือยาเส้นปรุงซึ่งมวนด้วยไบยาแห้งหรือยาอัด

“บุหรือื่น” หมายความว่า ยาเส้นหรือยาเส้นปรุงซึ่งมวนด้วยวัตถุอื่นที่มิใช่กระดาษหรือไบยาแห้งหรือยาอัด

“ยาเส้นปรุง” หมายความว่า ไบยาแห้งที่บ่มด้วยวิธีอื่น นอกจากบ่มด้วยแดดซึ่งได้หั่นเป็นเส้นและปรุงแต่งให้คุณภาพแตกต่างไปจากเดิม

“ยาเคี้ยว” หมายความว่า ส่วนใดส่วนหนึ่งของไบยาแห้งซึ่งบ่มด้วยวิธีอื่น นอกจากบ่มด้วยแดดและปรุงแต่งให้คุณภาพแตกต่างไปจากเดิมเพื่ออมหรือเคี้ยว

“ผู้เพาะปลูกต้นยาสูบ” หมายความว่า ผู้ได้รับอนุญาตให้ทำการเพาะปลูกต้นยาสูบ

เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๑๑๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ ธันวาคม ๒๕๐๕

“ผู้บ่มใบยา” หมายความว่า ผู้ได้รับอนุญาตให้ทำการบ่มใบยาสดเป็นใบยาแห้ง

“โรงบ่มใบยา” หมายความว่า สิ่งปลูกสร้างซึ่งใช้บ่มใบยา

“สถานบ่มใบยา” หมายความว่า สถานที่ตั้งโรงบ่มใบยาและให้รวมตลอดถึงสถานที่ซึ่งใช้เกี่ยวกับการซื้อขายหรือเก็บใบยาซึ่งอยู่ในบริเวณเดียวกันด้วย

“ผู้อบใบยา” หมายความว่า ผู้ได้รับอนุญาตให้ทำการอบใบยาแห้งด้วยเครื่องจักรเพื่อปรับระดับความชื้น

“โรงอบใบยา” หมายความว่า โรงเรือนซึ่งติดตั้งเครื่องอบใบยาและให้รวมตลอดถึงโรงเรือนที่เก็บใบยาแห้งในบริเวณเดียวกันด้วย

“ผู้ประกอบการยาสูบ” หมายความว่า ผู้ได้รับอนุญาตให้ทำयाอดยาเส้นหรือยาสูบเพื่อการค้า

“โรงอุตสาหกรรมยาสูบ” หมายความว่า สถานที่ซึ่งใช้ในการทำयाอดยาเส้นหรือยาสูบเพื่อการค้า และให้รวมตลอดถึงบริเวณแห่งสถานทีนั้นด้วย

“ซอง” หมายความว่า รวมตลอดถึง ห่อ กะทอ กระบี่อง ก่ออง ขวด หรือสิ่งอื่นซึ่งใช้บรรจุหรือผูกมัดยาเส้นหรือยาสูบ

เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๑๑๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ ธันวาคม ๒๕๐๕

“แสดมปียาสูป” หมายความว่า ความรวมตลอดถึงเครื่องหมาย
อย่างอื่นที่ใช่แทนแสดมปียาสูป

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมสรรพสามิต

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตาม
พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการ
ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนด
ค่าธรรมเนียมและค่าแสดมปียาสูปไม่เกินอัตราท้ายพระราช
บัญญัตินี้ และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราช
บัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว
ให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๖ ให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดให้ผู้เพาะปลูกต้นยาสูบ
ในท้องที่ใดท้องที่หนึ่งใช้พันธุ์ยาสูบใดๆ ได้ตามที่เห็นสมควร
โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

บทบัญญัติมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่สถานที่ทดลองปลูกพันธุ์
ยาสูบ

มาตรา ๗ ผู้ใดทำการเพาะปลูกต้นยาสูบ ต้องได้รับ
อนุญาตจากเจ้าพนักงาน

เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๑๑๓) ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ ธันวาคม ๒๕๐๕

การขออนุญาต การออกใบอนุญาตและเงื่อนไขว่าด้วยการ
เพาะปลูกต้นยาสูบ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดี
กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ใบอนุญาตที่ออกตามมาตรานี้^{๕๕}มีอายุเมื่อครบกำหนดหนึ่งปี
นับแต่วันออกใบอนุญาต

บทบัญญัติมาตรานี้^{๕๕}มิให้ใช้บังคับแก่ผู้ปลูกต้นยาสูบเพื่อใช้
เองไม่เกินสามร้อยต้น แต่ต้องใช้พันธุ์ยาสูบพื้นเมือง

มาตรา ๘ ห้ามมิให้ผู้เพาะปลูกต้นยาสูบจำหน่ายใบยาสด
แก่ผู้อื่นนอกจากผู้บ่มใบยาตามที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต เว้น
แต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดี

บทบัญญัติมาตรานี้^{๕๕}มิให้ใช้บังคับแก่การจำหน่ายใบยาพันธุ์
ยาสูบพื้นเมืองหรือใบยาที่ผู้บ่มใบยาไม่รับซื้อ

มาตรา ๙ ผู้ใดตั้งสถานบ่มใบยาหรือสร้างโรงบ่มใบยาเพิ่ม
จำนวนขึ้นต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดี

การขออนุญาต การออกใบอนุญาตและเงื่อนไขว่าด้วยการ
สร้างสถานบ่มใบยาหรือโรงบ่มใบยา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
และวิธีการที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ใบอนุญาตที่ออกตามมาตรานี้^{๕๕}มีอายุตลอดไป

เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๑๑๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ ธันวาคม ๒๕๐๕

บทบัญญัติมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่ผู้ตั้งสถานปั๊มใบยาพันธุ์
ยาสูบพื้นเมือง

มาตรา ๑๐ ผู้ใดทำการปั๊มใบยา ต้องได้รับอนุญาตจาก
เจ้าพนักงาน

การขออนุญาต การออกใบอนุญาตและเงื่อนไขว่าด้วยการ
รับซื้อใบยาสด การปั๊มใบยา การเก็บรักษาใบยาแห้ง ตลอดทั้ง
การทำบัญชี ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดี
กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ใบอนุญาตที่ออกตามมาตรา^{๕๕} สิ้นอายุเมื่อครบกำหนดหนึ่งปี
นับแต่วันออกใบอนุญาต

บทบัญญัติมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่ผู้ปั๊มใบยาพันธุ์ยาสูบ
พื้นเมือง

มาตรา ๑๑ ห้ามมิให้ผู้ปั๊มใบยาจำหน่ายใบยาแห้งแก่ผู้อื่น
นอกจากผู้ซื้อใบยาตามมาตรา ๒๕ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็น
หนังสือจากอธิบดี

บทบัญญัติมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่การจำหน่ายใบยาพันธุ์
ยาสูบพื้นเมือง

มาตรา ๑๒ ผู้ใดตั้งโรงอบใบยาหรือเพิ่มจำนวนเครื่อง
อบใบยาต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดี

เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๑๑๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ ธันวาคม ๒๕๐๕

การขออนุญาต การออกใบอนุญาตและเงื่อนไขว่าด้วยการ
สร้างโรงอบใบยาให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดี
กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ใบอนุญาตที่ออกตามมาตรานี้มีอายุตลอดไป

มาตรา ๑๓ ผู้ใดทำการอบใบยา ต้องได้รับอนุญาตจาก
เจ้าพนักงาน

การขออนุญาต การออกใบอนุญาตและเงื่อนไขว่าด้วยการ
อบใบยา การเก็บรักษาใบยา ตลอดทั้งการทำบัญชี ให้เป็นไป
ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนด โดยประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษา

ใบอนุญาตที่ออกตามมาตรา^{นี้}มี^{อายุ}เมื่อครบกำหนดหนึ่งปี
นับแต่วันออกใบอนุญาต

มาตรา ๑๔ ผู้ใดทำการหันใบยา ต้องได้รับอนุญาตเป็น
หนังสือจากอธิบดี หรือต้องได้รับอนุญาตตามประกาศที่อธิบดี
กำหนด

มาตรา ๑๕ ให้อธิบดีมีอำนาจประกาศกำหนดราคาใบยา
การซื้อขายใบยา ให้เป็นไปตามราคาที่อธิบดีประกาศ
กำหนด

เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๑๑๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ ธันวาคม ๒๕๐๕

มาตรา ๑๖ การประกอบอุตสาหกรรมบุหรีชิกาแรตเป็น
การผูกขาดของรัฐ

มาตรา ๑๗ ผู้ใดประกอบอุตสาหกรรมยาสูบ ต้องได้รับ
อนุญาตจากรัฐ

การขออนุญาต การออกใบอนุญาตและเงื่อนไขว่าด้วยการ
ประกอบอุตสาหกรรมยาสูบ การนำยาอัด ยาเส้น หรือยาสูบ
ออกจากโรงอุตสาหกรรมยาสูบ ตลอดทั้งการทำบัญชี ให้เป็นไป
ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษา

ใบอนุญาตที่ออกตามมาตรา^{๑๖} สิ้นอายุเมื่อสิ้นปีประจิดทิน

มาตรา ๑๘ ให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมยาสูบบรรจุยาเส้น
หรือยาสูบในซองและปิดแสตมป์ยาสูบตามพระราชบัญญัติ^{๑๖}
ก่อนนำออกจากโรงอุตสาหกรรมยาสูบ

ยาเส้นหรือยาสูบที่ได้รับอนุญาตให้ส่งออกไปขายนอกราช
อาณาจักรไม่ต้องปิดแสตมป์ยาสูบ แต่ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์
และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๙ ห้ามมิให้ผู้ใดมียาสูบที่มีได้ปิดแสตมป์ยาสูบ
ตามพระราชบัญญัติ^{๑๖} ไว้ในครอบครองเกินกว่าห้าร้อยกรัม นอก
จากผู้ประกอบอุตสาหกรรมยาสูบ

เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๑๑๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ ธันวาคม ๒๕๐๕

ให้ผู้มียาสูบที่ไม่ต้องปิดแสตมป์ยาสูบหรือผู้มียาสูบที่ปิดแสตมป์ยาสูบตามพระราชบัญญัติยาสูบ พุทธศักราช ๒๔๘๖ เกินกว่าห้าร้อยกรัม ปิดแสตมป์ยาสูบให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๒๐ ห้ามมิให้ผู้ใดมียาเส้นที่มีได้ปิดแสตมป์ยาสูบตามพระราชบัญญัตินี้ไว้ในครอบครองเกินกว่าหนึ่งกิโลกรัม นอกจากผู้ปลูกต้นยาสูบเพื่อใช้เองไม่เกินสามร้อยต้น หรือผู้ประกอบอุตสาหกรรมยาสูบ

ให้ผู้มียาเส้นที่ไม่ต้องปิดแสตมป์ยาสูบหรือผู้มียาเส้นที่ปิดแสตมป์ยาสูบตามพระราชบัญญัติยาสูบ พุทธศักราช ๒๔๘๖ เกินกว่าหนึ่งกิโลกรัม ปิดแสตมป์ยาสูบให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๒๑ ผู้ใดขายยาเส้นหรือยาสูบ หรือนำยาเส้นหรือยาสูบออกแสดงเพื่อขายต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน

การขออนุญาต การออกใบอนุญาตและเงื่อนไขว่าด้วยการรับยาเส้นหรือยาสูบมาขาย การขาย หรือการนำออกแสดงเพื่อขาย ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๑๑๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ ธันวาคม ๒๕๐๕

ใบอนุญาตที่ออกตามมาตรา^{๕๕} สันอายุเมื่อสิ้นปี^{๕๖} ประดิทิน
บทบัญญัติมาตรานี้^{๕๗} ให้ใช้บังคับในกรณีที่เจ้าพนักงานเป็น
ผู้ขาย

มาตรา ๒๒ การขายยาเส้นต้องขายทั้งซอง ห้ามแบ่งขาย

มาตรา ๒๓ ให้อธิบดีมีอำนาจประกาศกำหนดราคา^{๕๘} ยาสูบ

การขายยาสูบ ห้ามมิให้ขายเกินราคา^{๕๙} ที่อธิบดีประกาศ
กำหนด

มาตรา ๒๔ ห้ามมิให้ผู้ใดขาย^{๖๐} หรือมีไว้เพื่อขาย^{๖๑} ซึ่งยาเส้น
หรือยาสูบ^{๖๒} ที่มีได้ปิดแสตมป์ยาสูบตามพระราชบัญญัติ^{๖๓}

ให้ผู้มียาเส้นไว้เพื่อขาย^{๖๔} ที่ไม่ต้องปิดแสตมป์ยาสูบหรือผู้ขาย
ยาเส้นหรือยาสูบ^{๖๕} ที่ปิดแสตมป์ยาสูบตามพระราชบัญญัติ^{๖๖} ยาสูบ

พุทธศักราช ๒๔๘๖ ปิดแสตมป์ยาสูบให้ถูกต้องตามพระราช
บัญญัติ^{๖๗} นี้ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติ^{๖๘} นี้ใช้บังคับ

มาตรา ๒๕ ผู้ใดซื้อ^{๖๙} ไบยา^{๗๐} แห่งจากผู้บ่มไบยา ต้องได้รับ
อนุญาตจากอธิบดี^{๗๑}

การขออนุญาต การออกใบอนุญาตและเงื่อนไข^{๗๒} ด้วยการ
ซื้อไบยา^{๗๓} แห่ง ตลอดจนการทำบัญชี ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
และวิธีการ^{๗๔} ที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๑๑๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ ธันวาคม ๒๕๐๕

ใบอนุญาตที่ออกตามมาตรา^{๕๕} สันอายุเมื่อสิ้นปีประจําถิ่น
 บพบัญญัติมาตรา^{๕๖} มิให้ใช้บังคับแก่การขอใบยาพันธุ์ยาสูบ
 ฝิ่นเมือง

มาตรา ๒๖ ห้ามมิให้ผู้ใดนำใบยาแห่งตั้งแต่หนึ่งกิโลกรัม
 ขึ้นไปออกนอกเขตจังหวัด เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดี
 หรือเจ้าพนักงานที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดี

การขออนุญาต การออกใบอนุญาตและเงื่อนไขว่าด้วยการ
 นำใบยาแห่งออกนอกเขตจังหวัด ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และ
 วิธีการที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

บพบัญญัติมาตรา^{๕๗} มิให้ใช้บังคับแก่การนำใบยาพันธุ์ยาสูบ
 ฝิ่นเมืองออกนอกเขตจังหวัด

มาตรา ๒๗ ห้ามมิให้ผู้ใดนำเมล็ดพันธุ์ยาสูบ ต้นยาสูบ
 ใบยา ยาอัด ยาเส้นหรือยาสูบเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกราช
 อาณาจักร เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดีหรือเจ้าพนักงานที่
 ได้รับมอบหมายจากอธิบดี

การขออนุญาต การออกใบอนุญาตและเงื่อนไขว่าด้วยการ
 นำสิ่งของตามมาตรา^{๕๘} เข้ามาในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร
 ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศ
 ในราชกิจจานุเบกษา

เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๑๑๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ ธันวาคม ๒๕๐๕

การขออนุญาตนำสิ่งของตามมาตรฐานเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อเป็นตัวอย่างสินค้า หรือมิใช่เพื่อการค้าตามจำนวนอันสมควร จะขอเมื่อสิ่งของนั้นมาถึงด่านศุลกากรแล้วก็ได้

เฉพาะยาเส้นหรือยาสูบให้ปิดแสตมป์ยาสูบตามพระราชบัญญัตินี้ก่อนที่จะรับมอบไปจากเจ้าพนักงานศุลกากร เว้นแต่อธิบดีจะอนุญาตให้ปิดภายหลังตามเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๒๘ ให้อธิบดีมีอำนาจผ่อนผันผู้เดินทางในบางกรณีนำยาเส้นหรือยาสูบติดตัวเข้ามาในหรือออกไปนอกราชอาณาจักรได้ตามจำนวนที่เห็นสมควร และจะผ่อนผันไม่ต้องปิดแสตมป์ยาสูบด้วยก็ได้ การผ่อนผันให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๙ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้แสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผย ดังที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

ในกรณีที่ใบอนุญาตหายหรือชำรุดเสียหายมาก ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตขอใบแทนใบอนุญาตจากผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ใบอนุญาตหายหรือชำรุดเสียหายมาก

เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๑๑๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ ธันวาคม ๒๕๐๕

มาตรา ๓๐ ห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเปลี่ยนสถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้มีอำนาจออกใบอนุญาต

การขอและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๑ การโอนใบอนุญาตจะกระทำได้อต่อเมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้มีอำนาจออกใบอนุญาต

การขอและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๒ ใบอนุญาตที่ได้ออกให้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้ได้ต่อไปจนสิ้นอายุใบอนุญาตนั้น

ผู้ใดทำยาเส้นเพื่อการค้าหรือขายยาเส้นอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้าประสงค์จะดำเนินการต่อไป ให้ขออนุญาตภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓๓ ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตมีกำหนดไม่เกินหกเดือน หรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาต เมื่อปรากฏว่าผู้ได้รับใบอนุญาต

(๑) ไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้

เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๑๑๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ ธันวาคม ๒๕๐๕

(๒) ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือ

(๓) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

คำสั่งเช่นว่านั้นให้ทำเป็นหนังสือและแจ้งให้ผู้ที่ถูกสั่งพักหรือเพิกถอนใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่มีพบตัวผู้ถูกสั่งดังกล่าว ให้เจ้าพนักงานปิดคำสั่งไว้ ณ สถานที่ที่ปรากฏในใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้นั้นได้ทราบคำสั่งนั้นแล้วตั้งแต่วันที่ปิดคำสั่ง

มาตรา ๓๔ ผู้ถูกสั่งพักหรือเพิกถอนใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตต่อรัฐมนตรีได้ โดยยื่นอุทธรณ์ต่ออธิบดีหรือเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้ทราบคำสั่ง คำวินิจฉัยชี้ขาดของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๓๕ ขาเส้นหรือยาสูบที่ยังมีเหลืออยู่ในวันที่ถูกสั่งพักหรือเพิกถอนใบอนุญาต ให้ผู้ที่ถูกสั่งพักหรือเพิกถอนใบอนุญาต แล้วแต่กรณี ขายหรือนำออกแสดงเพื่อขายได้ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบคำสั่ง

เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๑๑๓) ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ ธันวาคม ๒๕๐๕

มาตรา ๓๖ ผู้ใดถูกเพิกถอนใบอนุญาตแล้วจะขออนุญาตใหม่อีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้ทราบคำสั่ง

มาตรา ๓๗ เมื่อเจ้าพนักงานต้องการทราบชนิดและปริมาณของเมล็ดพันธุ์ยาสูบ ใบยา ยาเส้น ยาสูบ หรือต้องการทราบรายละเอียดในการดำเนินงานเกี่ยวกับการเพาะปลูกต้นยาสูบ การบ่มใบยา การอบใบยา การประกอบอุตสาหกรรมยาสูบ ให้ผู้เพาะปลูกต้นยาสูบ ผู้บ่มใบยา ผู้อบใบยา หรือผู้ประกอบอุตสาหกรรมยาสูบ แล้วแต่กรณี แจ้งให้เจ้าพนักงานทราบ

มาตรา ๓๘ ให้เจ้าพนักงานมีอำนาจเข้าตรวจสถานที่บ่มใบยา โรงอบใบยา หรือโรงอุตสาหกรรมยาสูบ รวมตลอดทั้งเอกสารและบัญชีต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในระหว่างเวลาทำงาน และมีอำนาจที่จะเข้าควบคุมสถานที่บ่มใบยา โรงอบใบยา หรือโรงอุตสาหกรรมยาสูบ แล้วแต่กรณี เพื่อให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้บ่มใบยา ผู้อบใบยาหรือผู้ประกอบอุตสาหกรรมยาสูบ ต้องให้ความสะดวก ตลอดทั้งการจัดที่พักและที่ทำงานตามสมควรแก่เจ้าพนักงานซึ่งปฏิบัติการตามมาตรานี้

มาตรา ๓๕ ให้เจ้าพนักงานมีอำนาจเข้าตรวจที่เพาะปลูกต้นยาสูบ สถานที่ขายยาเส้นหรือยาสูบ ระหว่างเวลาตั้งแต่พระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก และมีอำนาจตรวจบัญชีเอกสารเกี่ยวกับการเพาะปลูกต้นยาสูบ การขายยาเส้นหรือยาสูบ รวมตลอดทั้งยาเส้นหรือยาสูบที่มีไว้ด้วย

ผู้เพาะปลูกต้นยาสูบ ผู้ขายยาเส้นหรือยาสูบ ต้องให้ความสะดวกตามสมควรแก่เจ้าพนักงานซึ่งปฏิบัติการตามมาตรานี้

มาตรา ๔๐ ให้เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจหน้าที่จับกุมและปราบปรามตามพระราชบัญญัตินี้มีอำนาจยึดยาเส้นหรือยาสูบของผู้กระทำผิดหรือของผู้ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ากระทำผิดตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งหีบห่อยาเส้นหรือยาสูบนั้น

ยาเส้นหรือยาสูบรวมทั้งหีบห่อที่ได้ยึดไว้ตามความในวรรคแรก ถ้าไม่ทราบตัวเจ้าของ หรือพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือศาลไม่พิพากษาให้รับและผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองมิได้ร้องขอรับคืนภายในกำหนดหกเดือนนับแต่วันยึด หรือวันทราบคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือวันที่คำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี ให้ตกเป็นของกรมสรรพสามิต

ถ้ายาเส้นหรือยาสูบที่ยึดไว้นั้นจะเป็นการเสี่ยงความเสียหายหรือค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาจะเกินค่าของยาเส้นหรือยาสูบ

เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๑๑๓) ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ ธันวาคม ๒๕๐๕

อธิบดีหรือเจ้าพนักงานที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดีจะจัดการขายทอดตลาดยาเส้นหรือยาสูบรวมทั้งหีบห่อก่อนถึงกำหนดตามความในวรรคสองก็ได้ ได้เงินเป็นจำนวนสุทธิเท่าใดให้ยึดไว้แทนยาเส้นหรือยาสูบนั้น

มาตรา ๔๑ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจจัดให้มีขึ้น เปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกซึ่งแสตมป์ยาสูบ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๔๒ การปิดและขีดฆ่าแสตมป์ยาสูบ ให้เป็นไปตามวิธีการที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๔๓ ห้ามมิให้ผู้ใดมีไว้ในครอบครองซึ่งแสตมป์ยาสูบปลอมหรือใช้แล้วเพื่อขายหรือเพื่อนำออกใช้โดยรู้ว่าเป็นแสตมป์ยาสูบปลอมหรือใช้แล้ว

มาตรา ๔๔ เมล็ดพันธุ์ยาสูบ ต้นยาสูบ ใบยา ยาอัด ยาเส้น ยาสูบ หรือเครื่องอุปกรณ์ในคดีกระทำผิดพระราชบัญญัตินี้รวมทั้งหีบห่อ ให้ศาลมีอำนาจสั่งริบเป็นของกรมสรรพสามิต

บุหรีชิกาแรตและเครื่องอุปกรณ์ในการผลิตบุหรีชิกาแรตในคดีกระทำผิดบทบัญญัติมาตรา ๑๗ หรือบุหรีชิกาแรตในคดีกระทำผิดบทบัญญัติมาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๗ รวมทั้งหีบห่อ ให้ศาลสั่งริบเป็นของกรมสรรพสามิต

เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๑๑๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ ธันวาคม ๒๕๐๕

มาตรา ๔๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท

มาตรา ๔๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ วรรคสอง มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ วรรคสอง มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ วรรคสอง มาตรา ๓๙ วรรคสอง หรือมาตรา ๔๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๔๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๒ หรือมาตรา ๑๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๔๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๗ หรือมาตรา ๑๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๔๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๙ หรือมาตรา ๒๐ ต้องระวางโทษปรับสิบเท่าของค่าแสดมปยาสูบที่จะต้องปิด

มาตรา ๕๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๔ ต้องระวางโทษปรับสิบเท่าของค่าแสดมปยาสูบที่จะต้องปิด

มาตรา ๕๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๑ มาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษปรับกิโลกรัมละหกสิบบาท

มาตรา ๕๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๑๑๓) ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ ธันวาคม ๒๕๐๕

มาตรา ๕๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๔ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ซึ่งมีโทษปรับสถานเดียว ให้อธิบดีหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดีมีอำนาจเปรียบเทียบได้

มาตรา ๕๕ ให้อธิบดีมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการกรมสรรพสามิตเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้หรือเป็นเจ้าพนักงานมีอำนาจหน้าที่จับกุมและปราบปรามผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมและค่าแสตมป์ยาสูบ

หมายเลข	รายการ	อัตรา
๑	ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตั้งสถานีบ่มใบยา	สถานีละ ๑,๐๐๐ บาท
๒	ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตผู้บ่มใบยา	๒๐ บาท ต่อ ๑ โรงบ่ม
๓	ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตั้งโรงอบใบยา	โรงละ ๑๐,๐๐๐ บาท
๔	ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตฝอบใบยา	๑,๐๐๐ บาท ต่อ ๑ เครื่องอบ
๕	ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตผู้ประกอบการ ยาสูบ	
	(๑) บุหรี่กาแรต	ฉบับละ ๕,๐๐๐ บาท
	(๒) บุหรี่การ์	ฉบับละ ๕๐๐ บาท
	(๓) ยาอัด	ฉบับละ ๕๐๐ บาท
	(๔) ยาเส้น	ฉบับละ ๕๐๐ บาท
	(๕) ยาเส้นปรุง	ฉบับละ ๕๐๐ บาท
	(๖) บุหรี่อื่น	ฉบับละ ๒๕๐ บาท
	(๗) ยาเคี้ยว	ฉบับละ ๒๕๐ บาท
๖	ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตขายยาเส้นหรือยาสูบ ยาเส้น	
	ประเภท ๑ ขายโดยไม่จำกัดจำนวน	ฉบับละ ๑๐๐ บาท
	ประเภท ๒ ขายครั้งละไม่เกินน้ำหนัก ๒ กิโลกรัม	ฉบับละ ๑๐ บาท
	ประเภท ๓ ผู้เพาะปลูกต้นยาสูบขายยาเส้น ที่ทำจากใบยาที่ปลูกเอง	ฉบับละ ๑๐ บาท
	<u>ยาสูบ</u>	
	ประเภท ๑ ขายโดยไม่จำกัดจำนวน	ฉบับละ ๒๐๐ บาท
	ประเภท ๒ ขายครั้งละไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ มวน ถ้าเป็นยาเส้นปรุงหรือยาเคี้ยวครั้งละ ไม่เกินสิบกิโลกรัม	ฉบับละ ๑๐๐ บาท
	ประเภท ๓ ขายครั้งละไม่เกิน ๒๐๐ มวน ถ้า เป็นยาเส้นปรุงหรือยาเคี้ยว ครั้งละ ไม่เกิน ๒๐๐ กรัม	ฉบับละ ๒๐ บาท

หมายเลข	รายการ	อัตรา
๗	ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตซื้อใบยาแห้ง	ฉบับละ ๓,๐๐๐ บาท
๘	ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตนำใบยาแห้งออกนอกเขตจังหวัด	ฉบับละ ๕ บาท
๕	ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตนำเมล็ดพันธุ์ยาสูบ ต้นยาสูบ ใบยา ยาอัด ยาเส้น หรือยาสูบ เข้ามาในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร	ฉบับละ ๑๐ บาท
๑๐	ค่าธรรมเนียมการเปลี่ยนสถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต	ฉบับละ ๑ ใน ๔ ของค่าธรรมเนียมใบอนุญาตนั้น ๆ แต่ไม่ต่ำกว่าหนึ่งบาท
๑๑	ค่าธรรมเนียมการโอนใบอนุญาต	ฉบับละ ๑ ใน ๔ ของค่าธรรมเนียมใบอนุญาตนั้น ๆ แต่ไม่ต่ำกว่าหนึ่งบาท
๑๒	ค่าธรรมเนียมการออกใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ ๑ ใน ๘ ของค่าธรรมเนียมใบอนุญาตนั้น ๆ แต่ไม่ต่ำกว่าหนึ่งบาท
๑๓	<p>ค่าแสตมป์ยาสูบ</p> <p><u>ยาเส้น</u></p> <p>(๑) ยาเส้นที่ผลิตในประเทศ</p> <p>(๒) ยาเส้นที่ผลิตในต่างประเทศ</p> <p><u>ยาสูบ</u></p> <p>(๑) บุหรี่ซิการ์เรตที่ผลิตในประเทศ</p> <p>(๒) บุหรี่ซิการ์เรตที่ผลิตในต่างประเทศ</p> <p>(๓) บุหรี่ซิการ์ที่ผลิตในประเทศ</p>	<p>สิทธิกรมต่อหนึ่งสตางค์ เศษของสิทธิกรมให้นับเป็นสิทธิกรมหนึ่งกรมต่อหนึ่งสตางค์ เศษของหนึ่งกรมให้นับเป็นหนึ่งกรม</p> <p>ร้อยละสี่สิบของราคาขายปลีกในประกาศของอธิบดี</p> <p>หนึ่งกรมต่อสี่สิบสตางค์ เศษของหนึ่งกรมให้นับเป็นหนึ่งกรม</p> <p>หนึ่งกรมต่อสองสตางค์ เศษของหนึ่งกรมให้นับเป็นหนึ่งกรม</p>

หมายเลข	รายการ	อัตรา
	<p>(๔) บุหรืจักร์ที่ผลิตในต่างประเทศ</p> <p>(๕) บุหรือื่นที่ผลิตในประเทศ</p> <p>(๖) บุหรือื่นที่ผลิตในต่างประเทศ</p> <p>(๗) ยาเส้นปรุ้งที่ผลิตในประเทศ</p> <p>(๘) ยาเส้นปรุ้งที่ผลิตในต่างประเทศ</p> <p>(๙) ยาเคียวที่ผลิตในประเทศ</p> <p>(๑๐) ยาเคียวที่ผลิตในต่างประเทศ</p>	<p>หนึ่งกรัมต่อยี่สิบสตางค์ เศษของ หนึ่งกรัมให้นับเป็นหนึ่งกรัม</p> <p>หนึ่งกรัมต่อหนึ่งสตางค์ เศษของ หนึ่งกรัมให้นับเป็นหนึ่งกรัม</p> <p>หนึ่งกรัมต่อยี่สิบสตางค์ เศษของ หนึ่งกรัมให้นับเป็นหนึ่งกรัม</p> <p>หนึ่งกรัมต่อห้าสตางค์ เศษของ หนึ่งกรัมให้นับเป็นหนึ่งกรัม</p> <p>หนึ่งกรัมต่อยี่สิบสตางค์ เศษของ หนึ่งกรัมให้นับเป็นหนึ่งกรัม</p> <p>หนึ่งกรัมต่อหนึ่งสตางค์ เศษของ หนึ่งกรัมให้นับเป็นหนึ่งกรัม</p> <p>หนึ่งกรัมต่อยี่สิบสตางค์ เศษของ หนึ่งกรัมให้นับเป็นหนึ่งกรัม</p>

เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๑๑๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ ธันวาคม ๒๕๐๕

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยยาสูบที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนี้ ได้ใช้มาเป็นเวลานานถึง ๒๐ ปี และได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมถึง ๒ ครั้ง ถึงกระนั้นก็ยังไม่เหมาะสมกับเหตุการณ์ปัจจุบัน เช่น ค่าธรรมเนียม ค่าแสตมป์ยาสูบ ได้กำหนดไว้ตามค่าน้ำเงินในสมัยนั้นและบทกำหนดโทษยังต่ำกว่าที่ควรอยู่มาก นอกจากนี้ยังมีบทบัญญัติที่ไม่เหมาะสมอีกหลายประการ จึงสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยยาสูบให้เหมาะสมยิ่งขึ้น